

РЕШЕНИЕ

№ 7928

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8675** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от С. И. Н., чрез адв. Ж. Ж., срещу Решение № 3130 от 03.07.2023г., постановено по НАХД № 7101/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 135-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-008321 от 20.04.2021г. на Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция.“

В касационната жалба се сочи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Касаторът излага доводи, че нарушенията обективирани в НП и следователно в Решението, са неоснователни и недоказани. Твърди се, че описаната фактическа обстановка не отговаря на реалната такава. Административнонаказателната му отговорност е ангажирана за извършени две нарушения, но същият твърди, че от така описаното в акта, не става ясно в какво точно се състои нарушението му. Прави се искане за отмяна на обжалвания съдебен акт.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. Ж., който поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – началник група в Столична дирекция на вътрешните работи – отдел

„Пътна полиция“, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за правилност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

За да потвърди НП, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства е приел за установено, че на 07.04.2021г. в 13:45 ч. в [населено място], на [улица]водач на лек автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движението от[жк]към[жк], на около един километър от северна скоростна тангента извършил маневра - изпреварване при наличие пътен знак „ В24“. На водача на автомобила бил подаден сигнал със „стоп палка“ от служителите на отдел „Пътна полиция“, но същият не спрял и продължил движението си. Спрял е едва след разклона за [населено място] и при проверка била установена самоличността на водача -С. И. Н..

На касатора е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е връчен на 07.04.2021г., като са отразени 2 нарушения. Първото е квалифицирано като такова по чл.6, т.1 от ЗДвП, а второто по чл.103 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП № 21-4332-008321/20.04.2021г. от началник група при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в което са посочени нарушените норми и са наложени административни наказания на основание чл.183, ал.3, т.6 и чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП глоби в размер на 30 лева и 200 лева, както и лишаване от правото да се управлява МПС за срок от 3 месеца.

За да постанови обжалваното решение за потвърждаване на НП, въззивният съд е приел от правна страна, че административнонаказателното производство е законосъобразно проведено, АУАН и НП са издадени при спазване на разпоредбите на ЗАНН и ЗДвП, при спазване на процесуалните права на наказаното лице. Приел е въз основа на доказателствата по делото, че С. Н. е осъществил, както от обективна, така и от субективна страна вменените му нарушения по чл.6, т.1 и чл.103 от ЗДвП, а административното наказание е правилно определено.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Правилно СРС е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения във формата на АУАН и НП.

Съгласно чл.6, ал.1 от ЗДвП участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

На първо място, релевантно в случая е несъобразяването с пътен знак В24. Жалбоподателят е извършил маневра изпреварване при наличие на пътен знак В24 - забранено изпреварването. Касационната инстанция намира, че СРС правилно е приел за установен по делото фактът, че водачът е изпреварил неправилно при действието на знак В24. По делото са налице е достатъчно доказателства, които по категоричен

начин установяват, че Н. е извършил нарушението.

Санкционната норма на чл.183, ал.3, т.6 от ЗДвП предвижда „глоба“ в размер на 30 лева. Глобата е в абсолютен размер и няма как да се обсъжда въпроса за ревизиране на размера на същата.

Съгласно разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Подаването на сигнал за спиране със стоп-палка, представлява нареждане на контролния орган, отправено към водача по начина посочен в чл. 170 от ЗДвП – своевременен и ясен сигнал, при който за водача на ППС да е оформено убеждението, че този сигнал за спиране е предназначен за него.

В конкретния случай се установява, че С. Н. не е изпълнил задължението си да спре след подаден сигнал, а е продължил движението си. Водачът на превозното средство трябва да се движи с повишено внимание и да реагира при надлежен сигнал за спиране на МПС от полицейски служители, които са били в униформа, което обстоятелство в голяма степен индивидуализира качеството им на контролен орган.

Правилно е ангажирана и неговата отговорност на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, съгласно която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв., водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. Относно размера на глобата, същият е правилно индивидуализиран, тъй като жалбоподателят многократно е санкциониран за нарушения на правилата за движение по пътищата.

В производството пред настоящата инстанция жалбоподателя не обори доказателствената сила на акта чрез ангажиране на доказателства, които биха обосновали становище на съда за различни констатации от тези, отразени в акта, а оттам и за различни изводи от тези на административно-наказващия орган, поради което следва да се приеме, че посоченото в констативния акт и в наказателното постановление административно нарушение действително е осъществено от страна на лицето.

По тези съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София - град, XI касационен състав:

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3130 от 03.07.2023 г. , постановено по НАХД № 7101/2023 г. по описа на СРС, НО, 135-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: